

Jména Ježíš 1. 1. 2023

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost Ježíše Krista, našeho Pána pro nás narozeného, ať je s vámi se všemi.

Introit: Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny. Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče. A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic. (Galatským 4,4–7)

Pozdrav

Píseň: 481

Modlitba: Pane, náš Bože, ty jsi nám daroval svého Syna, a dal jsi mu jméno Ježíš, které znamená Zachránce. Tak jsi nám ukázal, že on je Spasitelem světa. Pomoz nám, abychom v jeho jménu začali nový rok a abychom vším, co konáme, oslavovali tebe. Děkujeme, že jsi nám v uplynulém roce prokazoval svou lásku. Zůstávej při nás i v novém roce a žehnej nám, abychom kráčeli po cestě lásky a následovali Tě za všech okolností, ve chvílích dobrých i náročných. Tobě buď sláva navěky skrze našeho Pána a bratra Ježíše Krista, tvého Syna, který s tebou a Duchem svatým žije a vládne od věků navěky. Amen.

1. čtení: Žalm 8,2–10

Píseň: 477

2. čtení: Lukáš 2,15–21

Kázání

Osmého dne po narození židovského chlapce byl a je čas pro jeho obřezání. Obřezka je znamení smlouvy mezi Hospodinem a jeho lidem. Oproti křtu jde o trvalé znamení na vlastním těle. Jako zbožní židé nechávají také Josef s Marií novorozeného Ježíše podstoupit tento obřad. Při té příležitosti je mu uděleno andělem zvěstované jméno: Ježíš – Hospodin je Zachránce. Proto dnes, osmého dne po slavnosti narození Páně, můžeme vstupovat do nového kalendářního roku v tomto jménu. Lze to chápat jako připomenutí toho, koho máme (nejen) v novém roce následovat a podle koho se orientovat. Komu se máme podřizovat nejen v záležitostech víry, ale též ve světských věcech. Ještě že nemusíme nový rok započínat ve jménu takového Kim-Ir-Sena nebo Josifa Stalina, ale ve jménu toho, kdo je neodmyslitelně spojen s láskou a milosrdenstvím... Smíme tak začínat další rok s důvěrou v Boží pomoc a blízkost.

Jméno Ježíš nebylo tehdy v izraelském lidu nikterak výjimečné. Zase se tak setkáváme s obyčejností, všedností dění okolo Ježíšova narození. Ten chlapec bude zván Ježíš z Nazareta. Takové jméno by stěží mohlo někoho ohromit. Je to zkrátka podobné, jako když někoho oslovujeme jménem a příjmením. Dnes si ti, kdo na sebe chtějí upozornit, třeba vybírají nevšední poznávací značky na svá auta. Chtějí se ukázat, předvést svoji výjimečnost. Udělat dojem. Tohle novorozeně ale nenese jméno, které by ostatní hned upozornilo na to, že jde o někoho výjimečného. Ale přece to jméno obsahuje poselství, které je jádrem poslání jeho nositele. Záchrana, Boží pomoc v různých okolnostech může vypadat jinak, než bychom si představovali. Může přijít z nečekané strany, překvapivým, nenápadným způsobem. Od někoho, kdo na to vůbec nevypadá.

Jméno bylo v židovství nadáno důležitým významem. Mělo vypovídat o jeho nositeli. Což je zvláštní, uvážíme-li, že jméno se obvykle dává na počátku života, když ještě vůbec není zřejmé, jaký ten nositel jména bude. Ale ze zpětného pohledu už jeho významu lze porozumět. Na začátku roku také nevíme, jakých těch nadcházejících 12 měsíců bude, co se během nich odehraje, co nám přinesou. Ale možná nám pomůže, když jim přisoudíme něco pozitivního a nadějného. Snad se nám pak bude jevit ten rok tak, jak jsme si jej označili, pojmenovali. Navzdory všemu obtížnému, co s sebou může přinést. Když jej totiž budeme prožívat s tím, že je všechno špatně a nic dobrého nás nečeká, může to podle toho dopadnout. Pozor tedy na to, jak čemu říkáme!

Co nás čeká, je tedy tajemstvím. Ale tajemstvím, nebo alespoň zčásti neznámým a nepochopeným může být i to, co jsme prožili, co už se odehrálo. Někdy se věci otevrou a jejich smysl se vyjeví až časem. Nemusíme všemu porozumět hned. A některým událostem možná neporozumíme vůbec. Je tedy třeba umět žít s tajemstvím. Podobně tomu je i s Marií. Porodila své prvorozené dítě, zažila návštěvu pastýřů, kteří o něm vyprávěli podivuhodné věci. Pro ni to ale není uzavřená záležitost. Zřejmě všemu nerozumí, ale nespokojí se s tím. Přemýšlí, uvažuje, rozjímá o tom, co se stalo a snad i o tom, co bude. A dá se předpokládat, že to nebyl krátký a bezbolestný proces.

Maria je tak vzorem pro jednotlivého křesťana i pro církve, kteří také mají rozvažovat o Božích činech, jejich smyslu a také významu pro budoucnost. Ale týká se to i našeho osobního života, naší cesty víry. Víra, která je živá, nikoli statická, která je stále na cestě, v pohybu. Nemusí dojít k cíli, všechno pochopit, ale nepřeslupuje na místě. To je ideál k němuž bychom se měli upínat.

Kromě Marie však byli událostmi kolem Ježíšova narození zasaženi také jiní. Pastýři byli tím vším, co viděli a slyšeli vyvedeni z klidu. Spěchají do Betléma. Chtějí vše vidět na vlastní oči. Po andělovi jsou druhými zvěstovateli narození Spasitele. A události, jichž se stali svědky, v nich vzbudily touhu vzdát Bohu chválu. Vlastně nespátřili nic co by nějak výrazně vybočovalo z mezí. Ale v té obyčejnosti se naplnila andělova slova. Stali se svědky toho, co považovali za opravdu dobrou, radostnou zprávu. I ti, kdo slyšeli jejich svědectví, nezůstali chladní. Ta slova se jich dotkla, něco v nich způsobila. Vedla je k údivu. Jedna z bolestí dnešního západního křesťanstva a důvod jeho misijní neschopnosti možná spočívá právě v tom, že evangelium v nás nevbuzuje radost a údiv. Nebo je pak neumíme předávat dál. I to se nám může stát podnětem k rozvažování: Je tomu skutečně tak? A pokud ano, proč? A jak je tomu se mnou? Nebo se můžeme ptát jinak: Co v nás Písmo, modlitba, život s Bohem způsobuje? Jak nás ovlivňuje? K čemu nás vede?

I my stejně jako Maria a pastýři stojíme na začátku něčeho nového. I když to není tak významný začátek jako tehdy, ale pouze počátek roku. Nemusíme tenhle přelom nijak přeceňovat. Jde v podstatě jen o změnu čísel. Svět se o půlnoci nijak zásadně nezměnil. Přesto však tuto změnu všichni nějak vnímáme a třeba vlivem médií a různých neblahých předpovědí v nás možná vzbuzuje obavy a starosti. Proto bude dobře, jestliže si alespoň občas připomeneme, v jakém jménu jsme do roku 2023 vstoupili a když se zamyslíme nad tím, jaký význam toto jméno nese a co to pro nás znamená.

Píseň: 617,1–6

Vyznání vin

Slovo milosti

Nicejsko-cařihradské vyznání víry

Píseň: 617,7–10

Večeře Páně

Píseň: 482

Přímluvy:

K přímluvné modlitbě se můžete připojit slovy: „Prosíme tě, vyslyš nás“:

Bože, svěřujeme se ti na začátku nového roku. Pomož nám ve všem, co nás čeká, vzhlížet s důvěrou k tobě. Prosíme tě, vyslyš nás.

Daruj nám ochotu přemýšlet, abychom dokázali v tom, co se děje s námi i kolem nás objevovat pravý smysl těchto událostí. Prosíme tě, vyslyš nás.

Děkujeme za blahobyt v naší zemi a zároveň se přimlouváme za ty, kdo naopak zakoušejí chudobu, důsledky válek, nemocí a přírodních katastrof. Prosíme tě, vyslyš nás.

Dávej našim politickým představitelům zodpovědnost, pokoru a odvahu dělat i nepopulární opatření, pokud jsou nutná. Prosíme tě, vyslyš nás.

Dej vědomí zodpovědnosti také nám voličům, abychom vybrali toho nejkvalitnějšího z prezidentských kandidátů. Prosíme tě, vyslyš nás.

Veď svých Duchem představitelů naší církve, ale také dalších církví u nás i ve světě – papeže Františka, patriarchy, biskupy, faráře, pastory, kněze i řeholníky. Posiluj i ty, kdo v církvi slouží dobrovolně. Prosíme tě, vyslyš nás.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Ohlášky

- Na Boží hod se konala sbírka pro bohoslovce a vikariát. Vybrali jsme 5210,- Kč. Všem dárcům děkujeme.
- Ve čtvrtek se koná náboženství od 15:40 a v 17:15 biblická hodina v Diakonii.

Poslání: Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení. (Matouš 6,34)

Požehnání: Ať Hospodin tě požehná a ochrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: 484